

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærerentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

Dominica decima quarta

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](#)

128 Dominica XIV. post Pentecosten.

In honorem SSS. Trinitatis coronam B.
V.M. cum omni devotione, & reveren-
tiâ oremus, & in fine *Te Deum Lauda-*
mus addamus. Te decet laus ! te decet
hymnus Potens Domine !

Dominica XIV. post Pentecost.

EXHORTATIUNCULA I.

Sic est : Nemo potest duobus servire
Dominis : Nemo carni simul, &
Divino Spiritui. Fili ! quis horum in
nobis prævaluit hactenus ? si passio ; si
corrupta natura : O quanta exin nobis
indignitas ! Seneca dixit : *Nulla servi-*
tus turpior, quam voluntaria.

Instructio meritoria.

Ad libertatem filiorum Dei aspire-
mus. Obtinebimus, si appetitui con-
cupiscibili quoad excessivas recreations,
& nimias hilaritates majorem vim intu-
lerimus generosiores. Hodie medium
horam nobis subtrahamus de tempore
recreationis, illamque lectioni spiritua-
lis libri applicemus. Et hoc est gaudere
in Domino, & recuperare deperdita
tempora.

II.

II.

Quid est vita hominis? respondet hodiernum Evangelium: *Fænum agri, quod hodie est, & cras mittetur in clibanum.* Et tamen tantus est amor vitæ, ut si vel à longè fiat mortis mentio, vix non desperatur. O fili! hæc, quæ dicitur vita, nihil est, nisi mors quædam perpetua, & exilium à cœlesti felicitate, ad quam procreati, & nati sumus. Vitam amamus: Patriam non curamus: Quid hoc?

Instructio meritoria.

Sequamur Gentilis Senecæ monitum: *Meditare quotidie mortem, ait. Qui hoc dicit, meditari libertatem jubet. Qui mori didicit, servire dedidicit.* Consilium opportunissimum! huic ne desimus, hodie aliquid per quadrantem de morte legamus, cœmteriumque defunctorum cum *Vesperis* ex Officio eorum visitemus. Beati, qui libenter sunt, & agunt cum fidelibus defunctis!

III.

Ad quid tam inutiles curæ? semper de cibo, de potu, de vestitu, de sa-

F 5 nitate

nitate corporis cogitamus, loquimur, aut ordinamus; interim vix animæ recordatur. Quænam in nobis pars præstantior? pro anima utique mortuus est Christus? & hanc tam turpiter, & viliter tractamus! quia siti, fame perire finimus. Merito ingemiscit S. Xaverius: O anima! imago Dei! quis te satis aestimat? satis curat? pro te vitam, & sanguinem Deus ponere dignatus est, cuius nec stillam pro toto extræ te mundo possisset. Fili! ubi curæ nostræ, si non pro salute?

Instructio meritoria.

Corpori debentur paleæ; animæ cœlestes deliciae. Concedamus, & hodie post quamlibet refectionem, aut etiam recreationem Sanctissimum Altaris Sacramentum visitemus, & spirituali communione sanctè consolemur jugiter suspirantes ad Eucharisticum Deum: *Quemadmodum cervus desiderat ad fontes aquarum; ita desiderat anima mea ad te Deus!*

Do-

Dominica XV. post Pentecost.

EXHORTATIUNCULA I.

Quàm inscrutabilia sunt Dei judicia !
Q defunctus hodie effertur , & hic
unicus filius Matris suæ. Mors parcit ne-
mini. Rapit æquè rosas & flores, quàm
fœnum sterile & aridum. Fili ! ne
noceat animæ , nostra sit cura unica.
Verùm animam mors non perdit, sed ma-
lavita , abeuntque felices , quorum sine
crimine vita est. Cato.

Inſtruētio meritoria.

Quæ autem sine crimine vita ? si fre-
quentiori confessione emundata ; si
quotidiano examine nocturno ritè per-
lustrata , & in amore ergà Deum, ac hor-
rore ergà omne peccatum de novo ob-
firmata. ita fiat ! consilium est : non re-
spuamus. Hinc extraordinariam con-
fessionem instituamus cum certis operi-
bus supererogatoriis. Communis vita
si non ferveat , displicet Deo.

II.

S Umus & nos ex discipulis Christi. Ita
nostra sunt vota. At si Christum